

דיון קוד ל מט' 22/ב

טישיבת ועדת החוקה, חוק ומשפט
בשבתה כוועדת המשנה לחוק יסודי - יסוד
שהתקיימה ביום ד', כ"ב בשבת תשי"ז - 26.12.56 בשעה 08.30.

- השתתפו:
- נ. ניר - היו"ר
 - ב. אזוביה
 - ע. איכילוב
 - ע. אסף
 - ס. בגין
 - ד. בר-רב-האי
 - א. הלל
 - ת. טובי
 - י. יסעיהו
 - ש. יוניצ'מן
 - י. כסה
 - י. רפאל
 - ש. שורט
 - י. שופמן

סוזמנים: פ. רוזן - יר המשפטים
א. ידן - המשנה ליועץ המשפטי

סדר-היום: חוקי-היסוד (הכנסת).

היו"ר נ. ניר: בני שותף. הטיבה.

חוקי-יסוד (הכנסת).

סעיף 19. (המשד).

היו"ר נ. ניר: לצערי, לא הייתי בסוף הישיבה הקודמת, ובני
סבקש את הוועדה שתסכים לעשות רוויזיה של
החלטתה בסעיף זה. הייתי רוצה להשתף בדיון על הסעיף.

הוחלט: להיענות לבקשת היו"ר ולענות רוויזיה
של החלטת הוועדה בסעיף 19.

ב. אזוביה: ההצעה שנתקבלה בישיבה הקודמת היתה שגם
סיעות בכנסת יוכל לבקש הקמת ועדת חקירה.
הדעה שאנחנו ייצגנו אותה היתה שאין בפרקטיקה של הכנסת שום אפשרות
לסיעות להפעיל קיומו של כושר סחוף לכנסת. הדבר עלול, לדעתנו,
להעביר את ההצעות לסדר-היום, לפסים לגברי אחרים. הצעה לסדר-
היום, כדי שתתקבל בכנסת, זקוקה לרוב. מולם אם היא לא תתקבל, יוכל
הסיעות, לפי ההצעה הזאת, לדרוש הקמת ועדת חקירה על נושא זה. כלומר,
כך עלולה להתערער הפונקציה הטבעית של רוב להחליט על הענינים בכנסת.
יש בכך אפשרות של סיתוק כל הפעולות של הרשות המבצעת. כי הסיעות יוכל
לתבוע בכל סחח פעולה של האוטוריטטיבית הקמת ועדת חקירה.
הטיבה הפרלמנטארי שלנו אינו בנוי כך שסיעות יוכל לעשות זאת.

כ. אזניה : בעלי ההצעה אמרו: הרי יש לסייע זכות לתבוע כינוס הכנסת בזמן הפגרה. אבל אין להטות את הדברים. לא כפרנו בזכותו של הסייעות בכנסת לדרוש קיומה ול הכנסת בזמן חופסה. הדבר נחוץ כדי למנוע אפשרות של הפסקת קיומה של הכנסת על-ידי "קודטה" של רוב. וזה יכול לקרות. אין הדבר דומה כלל להקטה של ועמ חקירה פרלמנטארית. כי הדבר פוגע גם ברשות המחוקקת וגם ברשות המבצעת.

היו"ר נ. ניר : החוק הזה הוא חוק יסוד, ובחוק יסוד לא צריכים להיכנס לפרטים אלא רק לקבוע עקרונות. אני הייתי מאחד את הסעיפים 18 ו-19 ואומר כי הכנסת תבחר טבין חבריה ועדות קבועות, ועדות לענינים מיוחדים ועדות חקירה; הפרטים ייקבעו בחוק מיוחד.

ע. איכילוב : אינני מתעלם מהערתו של היו"ר על ההבדל בחוק-יסוד בין דברים עקרוניים ופרטים. אולם אינני חושב שהנושא אשר הועלה בישיבה הקודמת זיך לפרטים. זוהי אחת מטאלות היסוד בחוק זה. ובישיבה הקודמת היו חברים שאמרו כי אמנם יש להבטיח את זכותו של הרוב למנוע הקטת ועדת חקירה, אולם כאשר מציעים ועדת חקירה, אלה הם טקרים יוצאים מן הכלל, ויש לתת לרוב את האפשרות למנוע הקטת ועמ חקירה רק לאחר שהיה דיון על כך. ההצעה היתה שאם מייעט ידרוש הקטת ועדת חקירה, אי-אפשר יהיה להוריד זאת מסדר-היום אלא צריך יהיה לדון על כך. זו היתה הצעת פטרה. ואני מציע שנקבל זאת.

ז. רפאל : הדבר עלול לחבל באופן רציני בעבודת הכנסת. נכון שכיום הצעה להקים ועדת חקירה מופיעה בטקרים יוצאים מן הכלל. אבל זאת מפני שעד עכסין הזה צורך ברוב כדי לקיים דיון על כך. ברבע שהסיוג הזה יוסר, והיה זה בידי הסייעות אמצעי הרבה יותר חזק מאשר הצעה רגילה לסדר-היום, ואין סיבה לחשוב שהסייעות ישתמש באמצעי זה רק לעתים רחוקות ובטקרים יוצאים מן הכלל. הצעת היו"ר בענין זה - נראית לי.

ט. בנין : אני אמנם בסייעות, אבל אינני מציע שסייעות יוכל לבחור ועמ-חקירה. יש לי סנטזמנט עמוק לענין הזה, גם בגלל הענין של חרונות האזרח. והיה זה בכל זאת קטת אבסורדאלי אם נקבע שסייעות, ואפילו סייעות גדול, זמיל על רוב בכנסת את רצונו בענין זה.

הצעת היו"ר אינה מטנה את המצב. זה רק ענין של ניסוח.

אבל אני חושב שהצעת חבר הכנסת איכילוב הגיונית מאוד. ההצעה היא שאם סייעות תובע חקירה בענין צימרי בעל חשיבות, הרי לפחות הדיון על הנושא יתקיים, לאחר זאת יוכל הרוב להחליט כרצונו. אני מקווה שכאשר האופוזיציה מציע הקטת ועמ חקירה, הרוב יתחשב בכך. אבל זה אינו ענין לחוק. זה ענין לנוהג טוב. לעת עתה אין בין הרוב והסייעות יחסים כאלה. אבל בעזרת החוק צריך להשתדל להביא את המצב ליחסים תקינים.

אני מציע לכתוב כך: הציעו 25 חברי כנסת להקים ועדת חקירה, יתקיים הדיון בהצעה זו בכנסת. ואני פונה אל הרוב לקבל את ההצעה הזאת.

ד. בר-רב-האי : הדבר אשר עלינו להחליט עליו הוא מה פירושו של סלטון רוב בכנסת. השלטון הזה מסתרע גם על סדר הדיון בכנסת. ואי-אפשר ליצור מצב שסייעות יוכל לקבוע

ד. בר-רב-האי :

את סדרי הדיון בכנסת; הצעת חבר הכנסת איכילוב היא לכן לא פחות מסוכנת מאשר ההצעה לאפשר לטיעוט להקים ועדת חקירה. הדיון יכול להיות לא פחות מזיק מאשר הקמת ועדת החקירה. וזכותו של הרוב בכנסת לסנוע זאת, אם טנקודת-טבט הטלכתית הוא חוטב טזה מזיק.

אשר להצעת היו"ר, אינני רוצה לטחן במחבורתה. זוהי התחשקות כלענות על השאלה, הו יכוח הוא על סתן פריבילגיה טטוייטת לטיעוט, ועל כך אני אומר: לא.

ז. יוניצ טן :

הויכוח אינו על השאלה כי טולט בכנסת טלא על הבטחת חיים פרלמנטאריים תקינים. אם חוטבית טדיון יגרוט בזק, הרי אותו בזק יכול להיגרם על-ידי העלאת הענין בהצעה לטור-היוט בכנסת. ואין זה ענין רק לאופוזיציה. יכול להיות ריב בקואליציה, וחלק טטנה ידרוש הקמת ועדת חקירה. הרוב יכול להחליט טהדיון יהיה רק חצי טעה. איט אינו טונע זאת טטנו. אבל אטחנו טטדלית טחוץ טתקנון יהיה גם טכל-יטר. יטוף טוף טה טדובר על 25 חברי כנסת, אין זו טפלגה אחת, ואם הם חוטבים טיט צורך להקים ועדת חקירה, צריך להטכים לפחות לקיים דיון על כך. אם לאו, הייתי אומר טהאופוזיציה צריכה להוציא טכך טסקנות ולהראות כי אם אין רצון טוב, החיים הפרלמנטאריים התקינים יכולים להיות לא כל כך תקינים.

ח. הלל :

לאחר שאין עומדים על ההצעה הטקודית טלא על הצעת חבר הכנסת איכילוב, השאלה היא אם טותר לטיעוט בכנסת להטיל על הרוב את חובת הויכוח. ואז השאלה היא: טדוע רק לגבי ועדות חקירה? יכולות להיות טאלות חטובות ביותר טאינן קיורות בהקמת ועדת חקירה. אפטר להגיד כי יש לאפטר לטיעוט בכנסת להטיל על הרוב חובת דיון בכל ענין חטוב. ואני טוכן לקבל את ההנחה טטה ענין לא יראה לטיעוט כחטוב, הוא לא ידרוש על כך דיון.

לדעתי, הדרך טאנחנו הולכים בה בענין זה היא טכיל-חוטב. לא נאטר כי אם הרוב טתנגד לכך, אי-אפטר יהיה כלל לדון. נאטר טלא יהיה אז דיון טלא. הטיעוט יכול איפוא לקיים את הדיון, אבל הדיון טוגבל בזטן. ההצעה לטור-היוט טאפטר זאת. ואם דובר על האפטרות ול כינוט הכנסת בפגרה, הרי גם אם הטיעוט עו זה זאת, הוא אינו יכול לחייב את הכנסת להיכנס לדיון, טלא רק לטותו דיון-זוטט טבטטגרת הטעה לטור היוט.

יש הגיון בחיים הפרלמנטאריים. התקנון טאנחנו קובעים, הטיעוט טענין בו טאותה טידיה, כי יש לו טאיפות להגיע לרוב. והטיעוט צריך לתת לרוב לטגות, ולתבוט אותו על כך לדיון טפני הציבור. אבל אין זה טתקבל על הדעת טהטיעוט יוכל לכפות את דעתו על הרוב, כי אז אמה נוטל את האחריות טידי הרוב.

אני טונה אל הוכל-היטר של החברים. ההגיון של החיים הפרלמנטאריים קבע לנו איזו טטגרת, ואני טציע להטתפק בכך, כי כל חריגה טטדריט טלה אינה לטובת הענין.

י. כטה :

אני טודה כי התרגטי טגיטתו הטלכתית של חבר הכנסת בגין, אבל הצעתו טבאה טח"כ איכזבה אותי, טפני טפירוטה היה טגיטתו הטלכתית התערעה.

בטפרו של אחד הטוכחים הגדולים לפרלמנטאריזם הטנגלי קראתי הגדרה טה זה רוב וטה זה טיעוט. הוא אומר: תפקידו של הרוב טלא לתת לטיעוט להטתולל בהטרה לשלטון, ותפקידו של הטיעוט טלא לתת לרוב להטתולל בטלטון. הדבר נכון פי כטה אצלנו, כטיט לנו כטה טפלגות אופוזיציה אשר לכל אחת טהן תפקיד ורצון טטלה.

26.12.56

חוקי-היטוד (הכנסת).

י. כסה :

תפקידו של הרוכ שלא לשיתן טכסול בפני המיעוט, אשר עלול להיות נחר לרוב. ואני חושב שלו היתה מתקבלת ההצעה שהועלתה כאן, היא היתה הופכת את הכנסת לתוהו ובוהו. אנחנו מכירים את מצב הדברים. זה היה מקפיד את כל היכולת האדמיניסטרטיבית של הממשלה.

מדוע הצעת חבר הכנסת איכילוב אינה נוגה? פירושה המיעוט יוכל להכניס את הכנסת לבירור של דברים שהרוב חושב כי בגללם אין להקים ועדת חקירה ושהם אין לקיים חקירה. אפשר להגיד כי יש דברים אשר הרוב אינו מעוניין בחקירתם, מפני שהם נגדו. אבל יש גם דברים שהרוב אינו מעוניין בחקירתם מבחינה טכנית. ויכול להיות מצב שהמיעוט יוכל לדבר מבלי שתהיה לרוב האפשרות להתגונן בוויכוח פומבי. אין לדבר יסוד מוסרי. הרי הכוונה היא לא לאותו דבר שמיגים על-ידי הצעה לסדר-היום. אין הכוונה לדיון-זוטא אלא לדיון גדול. ועל-ידי דיון כזה מיגים אותו דבר שמיגים על-ידי ועדת חקירה.

האפשרות להגיש הצעה לסדר-היום מבטיחה את הדיון גם בעניינים אשר חברי הכנסת חושבים שבהם יש צורך בוועדת חקירה. אם נציג הממשלה אינו מעוניין בדיון, הוא סאיץ להוריד את ההצעה לסדר-היום, ועל-ידי כך הוא מסתכן בכך שנוצר רושם כי הממשלה מעוניינת להיטבע מדיון. נוסף על האפשרות להגיש הצעה לסדר-היום ישנן ועדות וועדות שבהן יש צינורות רבים לבירור הדברים בפרלמנט שלנו.

אני מדגיש כי ההצעה היא בלתי הגיונית, בעיקר מאחר שישנן מפלגות רבות באופוזיציה, ולא יהיה לדבר סוף.

ת. טובי :
הבעיה היא לא איך להבטיח לרוב אפשרות להחליט כרצונו אלא איך להבטיח חיים פרלמנטאריים תקינים בין רוב ומיעוט בבית. לרוב יש תמיד אפשרות להחליט בכל ענין. יש לו תמיד אפשרות להוריד כל דבר לסדר היום ולמנוע דיון או להגביל אותו. והבעיה היא איך להבטיח יחסים הוגנים בין המיעוט לבין אותו הרוב.

אני מצטער שחברי הוועדה בסוגו טן ההצעה הסתריקה לכת, לאפיר לאחוז סטורים של חברי הכנסת לדרוש הקמת ועדת חקירה. ועדת חקירה מאפשרת לבדוק את מעשיו של המלטון. כטובן, קיימת טכנה שהרוב המייצג את המלטון ירצה תמיד למנוע בירור כזה, אשר בו ישתתפו נציגי המיעוט בבית. לכן צריך לתת למיעוט סטורים את הזכות הזאת.

מענו כי יש אפשרות להעלות את הדברים בטגרת של הצעת אי-אטון, הצעה לסדר היום וכד'. אין אנחנו צריכים לעשות את הדברים בצורה זולה. אי-אפיר להגיש הצעת אי-אטון לממשלה כאשר הטענה היא שהענין דורש חקירה. כמה פעמים הוגשו הצעות אי-אטון בפרקטיקה של הכנסת? אני חושב שלא יותר מאשר חמש-עשר פעמים. זה מעט מאוד. צריך גם לסמוך על אחריותם ושכלה-היסר של המיעוטים בכנסת, שידעו כיצד להשתמש בסוסדות האלה.

יש הגיון בהצעה לאפשר למספר סטורים של חברי הכנסת לפחות להעלות את שאלת הקמת ועדת חקירה לדיון בכנסת.

ע. אסף :
נביח שהצעת חבר הכנסת איכילוב היתה מתקבלת ונביח שחבר הכנסת בגין, בטקוט להציע דיון בכנסת, היה מציע הקמת ועדת חקירה פרלמנטארית לחקור את ההודעות הסותרות של שרי הממשלה ודובריה. על-ידי כך הוא היה כופה על הרוב, הטבור כי הדיון בכך מוזיק, לדון בענין. יותר מזה, במציאות פרלמנטארית סטוריית על פי רוב אין נזק רב אם מפלגה אופוזיציונית מעלה ענין לדיון, גם אם טובת הענין נורת שלא לקיים דיון. עצם העובדה שאת הטענה טען איש אופוזיציה, לפעמים מועילה. בעוד שהרוב כבול ואינו יכול לדבר על הענין. דבר זה שולל מאותם חברי הבית האזרחיים לעניינים, לאמר את דברם בפקרים כאלה.

היו"ר נ. ניר:

הצעת היתר לקבוע בחוק זה את העיקרון שהכנסת תבחר מבין חבריה ועדות קבועות והיא-ראית לבחור גם ועדות מיוחדות וועדות חקירה. תפקידי הועדות, מלבד עבודתן, סמכויותיהן, סדרי עבודתן, כל אלה ייקבעו בחוק. לדעתי, הדבר האלה אינם שייכים לחוק יסוד אלא לחוק מיוחד.

אם הוועדה לא תקבל את הצעתי בענין זה, אינני רואה להתחמק מתשובה על השאלה. אני מתנגד להצעת חבר הכנסת איכילוב. גם אני דומה לחיים פרלמנטאריים תקינים, אבל אני סגיע לטקנה הפוכה מזו של חברי הכנסת טובי ויוניצ'סן. זכויות הטיעוט פוגעות על-ידי האפשרות להגיש הצעות לטור-היום. זה ויכוח-זוטא, ואפשר בטקנה של ויכוח כזה להגיד את הכל, ולהפנות את תשומת לב הציבור לעובדות החשובות שרוצים להפנות תשומת לבו אליהן על-ידי ויכוח גדול. אם נקבל את הצעת חבר הכנסת איכילוב, יכול להיות מצב שההצעות האלה יסלחו את סדר-היום של כל ישיבות הכנסת. זהו מטעמי בידי 25 חברי כנסת לעשות או בטטרוקציה בטשך ארבע שנות קיומה של הכנסת ולא לנפטר לה לעבוד. ואין זה נותן לטיעוט שום דבר יותר מאשר יש לו עכשיו, פרט לזה שבטקנה 7 דקות תהיה לו אפשרות לדבר חצי שעה על הענין. ואל לנו לשכוח שאנחנו דנים בחוק יסוד. אין אנחנו יודעים מה יהיה בכנסת הבאה, איזו אופוזיציה תהיה בה.

ס. בגין:

אינני רואה סתירה בין הצעת היו"ר והצעת חבר הכנסת איכילוב. אני מוכן לתמוך בהצעת היו"ר, וזה תגוב הצעת חבר הכנסת איכילוב כתוספת לה: "תבעו 25 חברי כנסת הקמת ועדת חקירה, יתקיים על כך דיון".

הוחלט: 1. לדחות את הצעת נ. ניר לכתוב בטעיף זה רק את העיקרון של הקמת וועדות, ועדות מיוחדות וועדות חקירה על ידי הכנסת, ולהשאיר את הפרטים לחוק מיוחד.

2. לדחות את הצעת ע. איכילוב להוסיף בטעיף: "תבעו 25 חברי כנסת הקמת ועדת חקירה, יתקיים על כך דיון".

הסתמינות לע. איכילוב, ס. בגין.

3. לקבל את טעיף 19(א) ללא שינוי.

א. יריין:

לטעיף 19(ב). ההוראה בסיפא של הטעיף טקנה לוועדת חקירה סמכויות סטטיסטיות כלפי הוץ: אפשרות להזמין עדים, להטיל עליהם עונש וכו'. התוספת "כל סמכות נוספת שהכנסת העניק לה" מאפשרת להעניק לוועדה סמכויות נוספות שאינן מוגדרות לא בפקודת ועדות החקירה ולא בחוק אחר, ואשר מולי גם הן יטילו חובות על הציבור. הייתי מוטר כי למטרה זו מוטב לתקן את פקודת ועדות החקירה ובה לאפשר מתן סמכויות נוספות לוועדות חקירה פרלמנטאריות, על-מנת שהאזרח יוכל לדעת מילו סמכויות אפשר להעניק לוועדות החקירה כלפיו.

ע. איכילוב:

אני מציע שיש עד תום הדיון בחוק הכנסת תובא הצעת חוק לתיקון פקודת ועדות החקירה, ותקבל בקריאה שניה ושלישית לפני שתקבל הצעת החוק הזאת, נקבל את התיקון הטוע על-ידי סר יריין. אם לאו, אני מציע להשאיר כאן את ההוראה הזאת, ולבחוק בזה רק כאשר יובא התיקון הנ"ל.

ד. בר-רב-האי:

יש בתוספת הזאת הזמנה לכתן סמכויות נוספות הייתי מוטר כי בטקנה דפקודת ועדות חקירה אינה מספיקה, יש לתקנה.

הינו"ר ג. גיר:

מה יהיה המצב אם החליט האלה תחוקנה? האם אז הכנסת לא תוכל להעניק לוועת חקירה סמכויות נוספות? הרי הכנסת היא סוברינית.

ז. זלמן:

אני חושב שהחשש מריכוז הוא גדול מדי. הרי לשם כך קיימת הכנסת. אי-אפשר לדעת מראש במיזה נוסא תחליט הכנסת על הקמת ועדת חקירה. וצריך להשמיר בידי הכנסת את האפשרות לקבוע מה יהיו סמכויות ועדת חקירה שהיא תקיט. יתכן כי לא תמיד יספיק החוק אשר נוצר במכיל ועדות חקירה ממשלתיות. אם מוטרים שזוהי הזמנה לטתן סמכויות ולריכוז סביב השאלה הזאת, צריך לקחת בחשבון שיהיה וריכוז כללי על הצורך בהקמת ועדת חקירה פרלמנטרית, ואלה שיקחו בו חלק יעמדו גם על השאלה מה צריכות להיות סמכויותיה של ועדת חקירה כזאת, במה תוקט. הדבר קטור בעצט הריכוז על הקמת הוועדה.

ט. בגין:

אני מציע לטחוק את הרישא של הסעיף. אין זה נאה להכניס לחוק יסוד את פקודת ועדות החקירה היטמי השלטון הבריטי. אינני אומר בכך שהפקודה אינה טובה. אבל מה בין חוק יסוד ובין פקודת ועדות חקירה שנקבעה על-ידי הבריטים לפני עשרות שנים? אני מציע לכתוב בפשטות: "החליטה הכנסת להקים ועדת חקירה, היא תקבע את סמכותה". אז תוכל הכנסת להחליט סמכויות ועדת החקירה יהיו לפי פקודת ועדות החקירה, ואת תרצה להעניק לה סמכויות נוספות, תוכל לעשות זאת.

פ. רוזן:

אם לקבל את הצעת חבר הכנסת בגין, הכנסת תצטרך לקבוע זאת בחוק, אין זה בא בחשבון שהיא תעשה זאת על-ידי החלטה. סמכותה העיקרית של ועדת חקירה היא לסטור דו"ח. הסמכות להזמין עדים, לאלצה להופיע בפני הוועדה, לקנוס אותם וכו', אלה הן סמכויות פרודורגליות אשר ועדת חקירה פרלמנטרית, כמובן, צריכה ליהנות מהן. אבל הסמכות הסובסטנטיבית היא סטירת דו"ח. אינני טענה על הדעת שגישתו יציע כי יהיה בסמכותה של ועדת חקירה גם להטיל עונש, מפני שעל-ידי כך הופכים אותה לבית-משפט. אני סניה שכאשר הכנסת תדון על החוק המיוחד הזה, אשר עליו תליץ חבר הכנסת בגין - דבר ששפיר לקבלו - היא תכתוב בו כי בסמכותה של ועדת החקירה יהיה לסטור דו"ח.

ח. ארבי:

מה יהיה אם הכנסת תקיט ועדת חקירה, ועדין לא יהיה חוק כזה?

פ. רוזן:

אם הכנסת תחליט על הקמת ועדת חקירה, היא תצטרך סיד להכין חוק. ואפסיר להכין חוק כזה בזמן קצר ביותר.

ח. טובי:

מדוע אי-אפשר לכתוב: "ותקבע את סמכויותיה בסידה שלא נקבעו בחוק".

י. רפאל:

האם לדעת שר המשפטים יוכל חוק כזה למצות את כל הסמכויות?

פ. רוזן:

ודאי.

ג. ידני:

בסעיף 19(א) אור כבר נתקבל, מוגדרים תפקידי ועדת החקירה: לחקור, להגיש דו"ח ומסקנות. בסעיף זה הסדור בסמכויות כלפי חוץ, על-סנת לאפשר לוועדת החקירה את ביצוע החקירה. ואני טקבל את ההצעה לכתוב בסקום הסעיף הזה, כהצעת חבר הכנסת בגין: "סמכויות החקירה של ועדת החקירה יקבעו בחוק". אנחנו טוכניט להבטיח כי יהיה טוכן חוק אשר יאפשר טילוי ההבטחה הזאת.

26.12.56

חוקי-יסוד (הכנסת).

הנחלט: לקבל את ההצעה לנסח את סעיף 19, ב) כך: "סטכונות החקירה של ועדת חקירה ייקבעו בחוק".

סעיף 20.

א. יוניצ'ט: אני חושב שאת חסינות מקבל הנבחר מהעם. הטאלה היא מה דינו של חבר סטטלה שאינו חבר הכנסת.

פ. רוזן: ברטה לי שכתוב בחוק כי חברי הסטטלה שאינם חברי כנסת נהנים מכל הזכויות חוץ מזכות ההצבעה. זה כולל חסינות.

י. שופט: אני חושב שהכוונה היתה שדינו כדין כל חבר הכנסת בכל הנוגע לדיונים בכנסת, פרט לזכות ההצבעה.

פ. רוזן: זה נכון שהכוונה על דיונים בכנסת. אבל בחוק החסינות נאמר כי החוק חל גם על חבר הסטטלה שאינו חבר הכנסת.

ב. אזניה: אי-אפשר להגביל את הדבר לגבי הדיון בכנסת. זה נוגע גם לזכות הכניסה לבנין וכד'.

ע. איכילוב: מה דינו של שר שהתפטר, כשאינו חבר הכנסת? האם הוא יכול להשתתף בו יכוח כעבור שלושה? אין הדבר נראה לי כל כך פשוט.

ד. בגין: אינו חושב שחבר הסטטלה אשר לא נבחר על-ידי העם צריך לזכות בחסינות הניתנת ל-120 נבחרים האומה.

היו"ר נ. ניר: זה שייך לחוק החסינות, לא לכאן.

ט. בגין: אני מציע להסתפק בסיפא של הסעיף. אם נכתוב כי חבר הסטטלה שאינו חבר כנסת אין לו זכות הצבעה בכנסת, יצאנו ידי חובתנו. מכאן ברור כי אין שוללים סטנו זכויות אחרות.

היו"ר נ. ניר: אם נכתוב כך, אסור יהיה לו לדבר בכנסת. כי בחוק אחר נאמר כי מי שאינו חבר הכנסת אינו יכול לדבר בכנסת.

י. כסה: האם שר שאינו חבר כנסת ושהתפטר, אינו יכול לנאח זאת להופיע בכנסת ולהסביר מדוע הוא התפטר?

א. ירון: אנחנו דנים בחוק הכנסת. באשר לסטטלה, יהיה חוק נפרד אשר בו יפור יהיה לקבוע מה הדין במקרים אלה.

פ. רנון:
 נכון שלפי הטוב הקיים אם שר שאינו חבר
 הכנסת מתפטר מן הממשלה, הוא חדל להיות
 חבר הממשלה ואם אינו חבר הכנסת הוא לא יוכל להופיע בכנסת. במקרה
 כזה הוא יצטרך לבחור בדרך אחרת: הוא יצטרך קודם לטור בכנסת
 שברצונו להתפטר, ורק לאחר זאת לבצע את הדבר.

ס. יוניצ'סון:
 בוועדת הכנסת קבענו בתקנון כי אחרי הודעת
 ראש הממשלה בענין זה, הראשון לדבר הוא
 השר מתפטר, גם אם אינו חבר הכנסת.

ב. אזוביה:
 התקנון אינו מחייב את החוק. הוא מחייב רק
 כל עוד הוא בטענת החוק.

הוחלט: לקבל את ההצעה שלא להכניס בסעיף כל שינוי.

הסתייגות לי. מופטן: להוסיף את המלה "לדיון"
 לפני המלה "בכנסת".

הישיבה נועלה בשעה 10.30.